

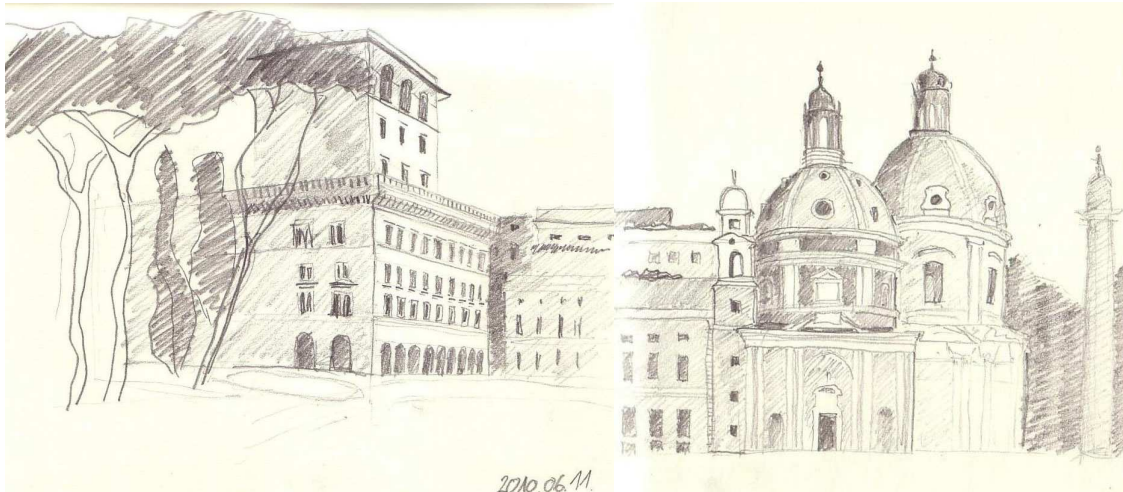
Egyéni, képes beszámoló

Olaszország, Róma, Massimiliano Fuksas Architetto
2010. május 3. – 2010. augusztus 27.

Nagyon örültem, mikor megkaptam a híres olasz építész cég visszajelzését, hogy mehetek hozzájuk szakmai gyakorlatra. A gazdasági válság, valamint a sok sikertelen próbálkozás után már nem is csodálkoztam, hogy szívesen fogadnak, viszont semmilyen plusz juttatást nem adnak számomra.

Korábban elég sokszor jártam Olaszországban, egyszer még Rómában is voltam. Szeretem azt az országot, ugyan a nyelvükön még nem beszélek jól, és az embereket sem ismerem annyira, de valahogyan vonzó hatással van rám.

Sajnos egyéb elfoglaltságaim miatt kiutazásom előtt nem tudtam az olasz nyelv rejtelmeiben jobban elmélyedni, csak annyira, hogy beszereztem egy olasz-magyar társalgási zsebkönyvet és az unokatestvérem régi olasz tankönyvét kölcsönkértem, plusz egypár hasznos kifejezést megtanulgattam.

(rajzok: Eredics Dóra Bernadett)

2010. május 1-én utaztam ki, este 8 óra körül értem Rómába a már előre lefoglalt albérlet elé. A bérbe adó emberre várnom kellett kb. fél-egy órát, de ezen most már egyáltalán nem csodálkozom. Mint akkor és utólag több alkalommal kiderült, az olasz emberek nem tudják tartani az előre megígért időpontokat – a „reggel 13:00-ra” megbeszélt találkozóra 23:00-ra meg is érkeznek.

(rajzok: Eredics Dóra Bernadett)

(rajzok: Eredics Dóra Bernadett)

2010. május 3-án kezdtem dolgozni. Reggel 9-re érkeztem a Massimiliano Fuksas Architetto – irodájába, Rómába a Piazza Monte di Piéta 30-ba. Aznap hárman kezdtünk szakmai gyakorlatosok (vagy, ahogy az olaszok mondják stagista). Közülük az egyik Kukkor Kärt – Észtországból – ugyanúgy mint én, a Sala Italiaba lettünk beosztva, azonban helyszükében egy másik kis teremben kaptunk egy-egy számítógépet, és egy-egy széket. Ebben a teremben egy hónapig hárman dolgoztunk, Kärt, egy pakisztáni, de már Angliában született fiú Hasan, és én. Nagyon sokszor kapkodtam a fejem, mert ők ketten perfektül beszéltek angolul és sokszor nem értettem, hogy miről beszélnek (nagyon elkésztett a dolog, hogy angol nyelvvizsgával és magyar viszonylatban elég jó nyelvtudással, külföldön ilyen nyelvi nehézségekbe ütköztem)– így az első egy hónapban munkába ment a metrón, majd hazafelé is angolt tanultam.

Milyen is az iroda felépítése?

Az iroda egy kis terecskéről nyílik, nagy ódon kapuk alatt áthaladva az első emeleten kezdődik az iroda. Minden reggel itt a titkárságon be kellett jelentkezni a személyre szabott belépőkártyával. Ezen a szinten a 2 titkársági szoba mögött található a Sala Rosso és a Sala Nero, azaz a piros és a fekete terem, tárgyalótermek, valamint raktár és mosdó helyiségek.

Egy szinttel feljebb dolgoznak az építészek. A gangról egy ajtón belépve egy rövid folyosóra érkezünk, szemben található a harmadik tárgyaló terem az Aquarium (a folyosótól csak egy üvegfalal van elválasztva). Innen két irányban haladhatunk tovább. Jobbra van a Sala Bratislava, valamint a Sala Concorsi (itt csak a pályázatokra készülnek). Balra van a Sala Italia (itt elvileg csak az olaszországi projectekkel dolgoznak) – az én teremem – ez után következik a nyomtató terem, ahova egyébként az első bejáratról is be lehet jutni. Ez után jön a Sala Shenzen, a shenzeni repülőtéren dolgozók vannak itt. Ez után következik az a kicsike terem, ahol az első egy hónapomat töltöttem. Majd a Sala Modelli, ahol a modelleket, maketteket készítik. Ez egy nagyobb teremből és egy kisebb folyosószerű teremből áll.

A Sala Italia mellett lévő lifttel lehet feljutni a harmadik emeletre. Itt az Adminisztráció és az Archívum van, valamint a Sala Design, - ahol a belsőépítészeti terveken dolgoznak Massimiliano Fuksas feleségének, Dorianának a vezetésével - valamint Doriana és Massimiliano (Architetto) külön, személyi Stúdiója, nagy tágas terekkel, tele könyvekkel, magazinokkal, az éppen aktuális divat szerinti legmodernebb fotelokkal.

Akkor tehát, hányan is dolgoznak ebben az irodában? A főnökök, Massimiliano és Doriana. Titkárság, adminisztráció, archívum, asszisztensek heten. Építészek, bár számuk állandóan változó, de körülbelül 31-32-en. Valamint szakmai gyakorlatozók (stagista) 14-18 ember. Köülbelül 55-60 ember.

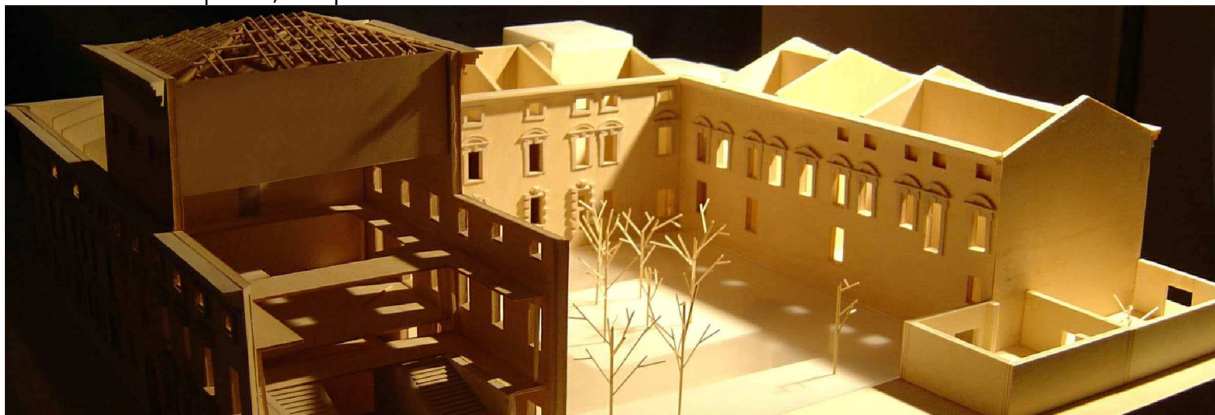
Július hónapban kisebb munkaerő-átcsoportosítás után átkerültem a Sala Italiába. Itt a főnököm Adele Savino mellett kaptam helyet.

Adele Savino, negyvenes évei körül járó, ingadozó hangulatú ambiciózus hölgy, aki a cégnél már 10 éve dolgozik. - Ő a rangidős, ez egy nagy teljesítmény, mert sokáig nem marad itt senki, állandóan változik a stáb, forognak az emberek. – Perfekt francia, de angolul nem beszél, és nem is szereti, ha vele angolul kommunikál valaki, így innentől a metrón nem angolt, hanem olaszt tanultam.

Mit is csináltam?

Pár apróbb munkán és két nagyobb projekten dolgoztam.

Mantovában lévő Palazzo Canossa, egy magára hagyott, rossz állapotban lévő palota. Egy udvart határol 3 oldalról 3 blokk (A,B, C). Ezt a régi palotát át szeretnék alakítani és egy szállás funkciójú bérházat alakítanak ki benne. Ez a munkarész Progetto Preliminare, a munkafolyamat első lépése, amolyan ötletterv. A felmérő szakaszban készíteni kellett a palota összes szobájáról egy-egy könyvet, melyben a szobafalak fotója, a padló és a mennyezet részlete, valamint az érdekes részletek szerepelnek. Ez a folyamat május közepétől, június közepéig tartott, nem csak azért mert nagyon-nagyon sok terem van az épületben, hanem azért is, mert mindig készítették új fotókat és azokat újra össze kellett rakni Photoshopban, majd AutoCAD-ben.

(makettfotó: Massimiliano Fuksas Architetto)

A nagy irodának vannak előnyei, de sajnos hátrányai is, például, amikor már másodszor mondták, hogy ugyanazt a szobát (makettfotó: Massimiliano Fuksas Architetto) készítem el, vagy mikor a mellettem ülő készítette ugyanazokat a képeket, amiket én már korábban 1 héttel, vagy mikor az elkészített képeknek körülbelül csak felét használták fel... Igen, nagy iroda! Senki nem tudja pontosan, mit csinál a másik, mindenki vár a másikra...

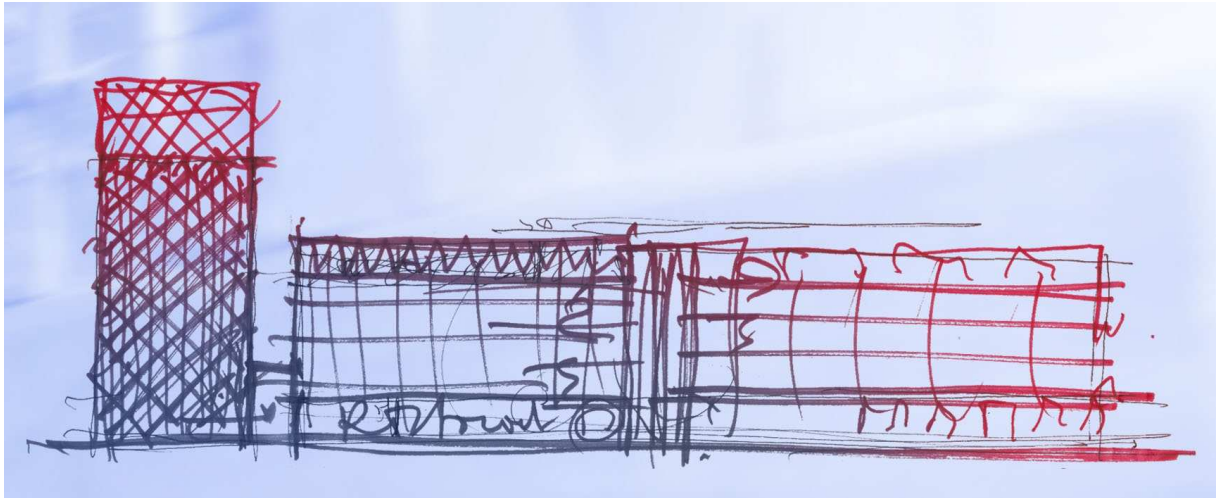
Comparto C4 Ostiense, egy Rómába tervezett új épület, luxus hotel és irodaépület.

Progetto Esecutivo – azaz kiviteli terv, mely terven június közepétől augusztus elejéig dolgoztam.

Az épület két fő tömegből tevődik össze. A hotel, egy hosszú hasáb alakú, 8 szintes épület, amely a rövidebbik oldalán egy kicsi folyosóval csatlakozik a 11 szintes irodaépülethez; ebből a tömegből a földszinten nyúlik ki egy étterem. Az egész komplexum alatt egy szinten gépészeti helyiségek, és kettő szinten parkolók helyezkednek el.

Először a metszeteken dolgoztam, majd egy közbenső állapot után én vettem át az alaprajzokat, melyekért a végső leadásig én voltam a felelős; majd a konzignációk: ablak, belső üvegfalak, ajtó, födém, fal. Ezt a tervet hárman készítettük el, társam volt

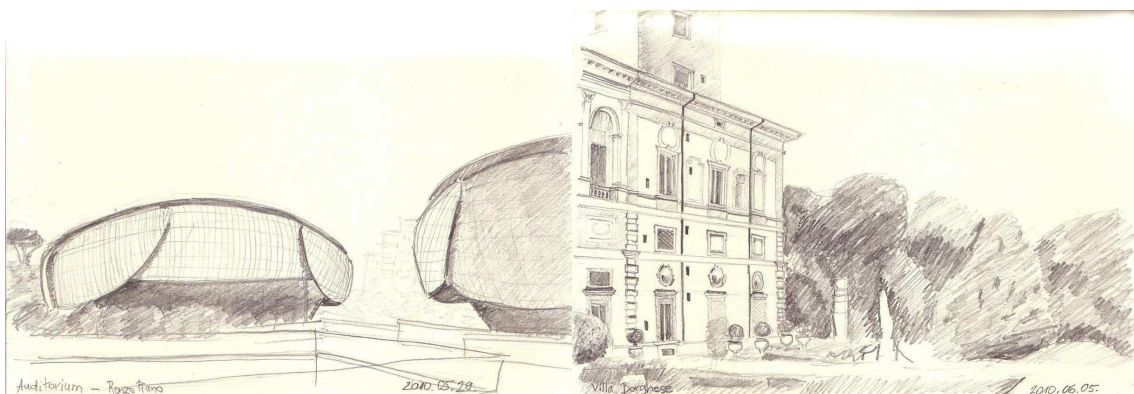
ebben két másik szakmai gyakorlatát itt töltő olasz fiú. A leadás utolsó három napjában egyik társam már más projeken dolgozott, a másik pedig lebetegedett, úgyhogy a legvégén nekem kellett helytállnom a csekély olasz nyelvtudásommal, de sikerült. Minden elkészült időben és sikeresen leadtam a terveket.

(rajz: Massimiliano Fuksas)

Szerencsésnek mondhatom magam, hogy a Sala Italiaba kerültem, mert a Sala Plastica-ban, Sala Competition-ben nagyon sokszor dolgoztak 6 óra után, késő estig, sőt néha nem is mentek haza éjszaka, egy-egy leadás előtt több napot bent éjszakáztak, és még sokszor hétvégén is be kellett menniük dolgozni. Ezzel nem is lenne baj, hogyha mindemellett megbecsülnék őket, és tisztességesen megköszönnék, vagy megfizetnék, de sajnos nem. Nem becsülik meg az ingyen munkaerőt, sőt...

Szerencsére nem csak munkával töltöttem ezt a négy hónapot. A város, Róma magában is lenyűgöző, de emellett eljutottam Szardiniára, Orvietoba, Pompeibe, Ercolanoba, Sorrentoba, Gaetába és Velencébe is. Olasz lakótársaim többször meghívtak igazi olasz vacsorákra, így volt módom az átlag olasz életbe is belekukkantani.

(rajzok: Eredics Dóra Bernadett)

Eredics Dóra Bernadett
WQL8J4
építésmérnök egyetemi hallgató